

לפני שבועות ספר רים עלה לאוויר, "ערוץ 8", במתכונתו החדשה, בטלוויזיה בכבלים. רק מעטים יודעים כי מאחורי שלל תוכני יות התרבות, מדע, וטבע המוקדנים בערוץ הזה, עומדת צעירה, בת 24 בסך הכל.

"מדובר בתומר רד קומנטרי, שנרכש מתחנת טלוויזיה יוקרתית בעולם, כינתה 'דיסקברי' האמריקאית, 'ערוץ 4', 'יוקטיב' הבריטי, ו'כר' יונג' האוסטרלית, אומרת חן קוטלר, שהגיעה לפני שה אחרי לילה לא שקט, של הפקת תוכנית תרבות מקומית על עמוס גוטמן ויצירתו.

קוטלר, מתאמת ומנהלת בפועל של הערוץ, פוצתת כפרץ של תיאורים נלהבים על המרכיבים הביוון, והמגמה של הערוץ שלה. כאחת היא נררכת והופכת למינורית, כשהיא נררכת למעט חשיפה אישית.

ב-20 בדצמבר החלו מגויי הכבלים ברחבי הארץ לצפות בערוץ התרבות והטבע כמתכונתו החדשה. שידורי 'דיסקברי' בהמשך ז'אנרים, בהם תוכניות מדע וטכנולוגיה, טבע, אנשים ומקומות, הרפתקאות והיסטוריה. האינברסיסה הפתוחה תספק לערוץ שידורים על אמנות, כלכלה, היסטוריה, מדע ויהודים ועוד.

"העיקרון המנחה הוא לתת מיבחר מגוון רחב, כדי לספק את מירב הצורך פים", אומרת קוטלר, המברכת על חשיבות הקניית הירע כערוץ מוסף, לצד התגנה. למשל, עשים העושות קריירה במקצועות שאינם מוזהים עם מקצועות נשים, סידרה על התפתחות הלבוש; סידרה המסבירה כיצד מצביע הלבוש על סטטוס ועוד. נושאים סריוואלים כניכול שנשפך עליהם אור אחרי, היא אומרת. קוטלר, בעלת מודעות גבוהה מהרגיל לנושאים כמו הומאניות ואיכות החיים, וזכרת איך החרימה את המישמש המיושב, שיובא מדרוס-אפריקה כחלק מהחרם העולמי שהוטל על ארץ זו.

"כשערכת את התוכנית על הדלפינים", היא נזכרת, "גילית כמה תעשית הטונה אכזרית. בארה"ב נהגים לציין על גבי קופסת הטונה המשווקת, באיוו שיטה נצוד דג הטונה, והאזרח מחליט אם הוא אוכל את הטונה של הציידים האכזריים יותר, או של הפחות אכזריים. אני פשוט הפסקתי לאכול טונה. כשאני מצליחה להניא מישהו מלהשתמש בדיאודורנט שגורם נזק לאוזן, אני רואה בה נצחון אישי שלי".

חו טבעי

מאחורי שלל תוכניות התרבות, המדע והטבע בערוץ 8 של הטלוויזיה בכבלים עומדת חן קוטלר, שלמרות גילה הצעיר (24) שוחה כדג במים בתומר הרציני הזה • כשהערוץ התחיל לשרר אמרת: שזה כמו לידה אחרי הריון ממושך, אלא שכאן לא מרזיט"

מאת חדוה גלילי

היא פאציפיסטית בהשקפתה. הוריה מתגוררים בכפר עז, וכשהיא עושה את הדרך מביתה בתל-אביב, לשם עברה אחרי השירות הצבאי, לקיבוץ היא הופכת לרבריה לטיפוס בחסונו. קוטלר: "או שאת נעה בין מכוניות ערביות, או שאת נתקלת במחסום. תחושת המרחב נבלעת במחסום". אל העריכה הגיעה עוד במסגרת השירות הצבאי

חן קוטלר: "אני מרגישה שהתפקיד והכוח מרתיעים גברים" (צילום: חדוה גלילי)

בחילי-האוויר. "ההלטתי שאל הקיבוץ אני לא חוזרת. רצייתי לבחון ולדעת אם אני שווה גם בסטנדרטים של השוק החופשי. הורעתי לקיבוץ על עויבה. הגעתי עם המלצה לחברת 'יוראו סוניק', שם ערכתי עבור הכבלים, שהיו או בחיתוליהם, את ערוץ הילדים. בהתחלה עברתי עם במאי, אחריכך עשיתי את תוכניות המשפחה, ובסוף גם ערכתי את כל התוכניות. אחריכך 'תבל' הציעו לי לעשות הפקה של תוכנית סופר ג'וז' סידרה דוקומנטרית בת שמונה פרקים שעסקה בהיסטוריה של הג'וז. זו היתה פעם ראשונה שעשיתי תוכנית שיש בה גם עריכה והחלטות מן ההיבט האמנותי והתכנים. עשיתי את הדרך מהשלב הטכני ועד לפיקוח, היום, כשאני מכניסה מישהו לעריכה, אני מכירה את הדרך שהוא עומד לעשות. הרי לא מומן עשיתי אותה דרך. זה תפקיד שהסוד שלו נעוץ בהיכרות עם החומר".

מה, למעשה, התפקיד שלך?
"אנחנו מקבלים המלצה לגבי תוכניות שכדאי לנו לרכוש, עוברים על ההמלצה ובודקים אם היא מתאימה לנו. מדובר במיגוון רחב של קטלוגים וקלטות ויראו, ואז רוכשים את התוכנית. מרגע שהתוכנית נירכשה, היא, למעשה, בידוי ואני אמורה להחליט אם לשרר כל היום טבע או לגוון. צריך להחליט איך ייראה הלוגו של הערוץ, לוודא שהערוץ יקבל את הפירסום המתאים על המירקע ומחוצה לו, לברוק את התשדירים. קרה כבר שעשיתי אותם לבר. למעשה, כל מה שקורה בערוץ נמצא במגע איתי".

כמה שעות את עובדת?
"בממוצע, 15 שעות. זה מאוד מעייף וקצת קשה לנהל היים, אבל זה החלום שהיה לי, לבנות ערוץ. כשהערוץ התחיל לשרר, אמרתי שזה כמו לידה אחרי הריון ממושך, רק שכאן לא מרזים, כי אני עדיין תקועה הרבה שעות. חשוב לי שהערוץ הזה יהיה אלטרנטיבה עם ערך מוסף".

כיצד מתייחסים אנשים, שאיתם את מנהלת איתם מרזים, לגילך הצעיר?
"בכל העולם יש אותה בעיה של התייחסות סלחנית לנשים. אני מרגישה שהתפקיד והכוח מרתיעים גברים. אני צעירה ויודעת מה שאני רוצה מעצמי ויש לי סדר-חיים צפוף, ואני מרגישה שזה מכהיל. קצב העבודה מהיר. אולי זו רק תחושה שלי. אני מודעת לזה, שביים שבו ארצה ללכת לקטע-משפחתי, אצטרך לעשות סדר-חיים שונה. גם אם אתחייב לבן זוג, המאון — אני מאמינה — ישתנה".

מה עושים לך המעמד, הבהר, השליטה?
"אני מקווה שלא השתנית. היום, כשמיגיעים אלי אנשים שאני צריכה להכניס לעבודה, אני עושה את זה כמו שהייתי רוצה שיעשו לי. אם בא מישהו שרוצה להקרין לי עבודת-ביכורים, אני מתייחסת אליו כהרבה סכלנות. אחרי הכל, אלי באים הרבה אנשים. אבל הוא בא כפעם הראשונה. כל פעם שאני מוצאת את עצמי כקטע מוחזן, הוריים שלי מזכירים לי מאיפה באתי ולאן אני אגיע".

אולי מרוב עשייה חשובה, את מחמיצה משהו בחיים?
"אני גם עושה שטיות. הולכת לסרטים חסרי-משמעות, אבל חשוב לי האלמנט המוסף. הרעיונות יכולים לבוא משטות, אבל בסופו של דבר מה שאת עושה — שיהיה חשוב, שיהיה ההיבט הנוסף, הראגה שמעבר לעצמך".

את גם מתלבשת כמה אשת-קריירה או שאת הולכת בניצח לעבודה?
"אני פחות לובשת ג'ינסים. יותר מכנסים אלגנטים. זו צורה של תיקשורת. הבגד נתון כבוד לעצמך, לאחרים — זו עוד צורה של תיקשורת. אני לא אלק במחשופים, אני לא רוצה לשרר מיניות, אני רוצה לשרר שכל. אני רוצה שייתייחסו אלי מקצועית".